

osoba jako domnělá dědička po odevzdání pozůstalosti uplatňovati nároky na jmění dodatečně najevo vyšlé, mohla tak činiti pouze žalobou podle § 823 obč. zák. Nižší soudy, rozhodující po odevzdání pozůstalosti o nové dědické přihlášce Marie H., porušily tím velicí předpis zákona, ježto její nárok již nepatří do nesporného řízení (§ 41 odst. 2 písm d) zákona ze dne 19. června 1931 čís. 100 sb. z. a n.), pročež usnesení i prvního i druhého soudu trpí zmatečností, k níž podle § 41 odst. 4 a § 46 zák. čís. 100 ai 1931 bylo přihlížeti z moci úřední.

### Čís. 14604.

**Povolení exekuce navržené podle § 63 I vyr. ř. nebrání, že k exekučnímu návrhu nebylo připojeno jako příloha (§ 54 ex. ř.) pravoplatné usnesení soudní o potvrzení vyrovnání, když tato skutečnost byla soudu vyřizujícímu exekuční návrh odjinud známa.**

(Rozh. ze dne 10. října 1935, R I 879/35.)

**P r v ý s o u d** (okresní soud v S.) nevyhověl návrhu na povolení exekuce nuceným zřízením práva zástavního, podanému podle § 63 I vyr. ř., proto, že vymáhající věřitel neprokázal, že usnesení o potvrzení vyrovnání zahájeného o jmění povinného stalo se pravoplatným. **R e k u r s n í s o u d** vyhověl návrhu. **D ů v o d y:** Ze spisů je patrné, že k návrhu bylo připojeno usnesení o potvrzení vyrovnání. Poněvadž byl připojen i výpis ze seznamu přihlášek proti dlužníku, z něhož je patrné, že pohledávka vymáhajícího věřitele v celkové výši . . . určené v KČ byla uznána, jsou splněny veškeré předpoklady § 63 vyr. ř. pro povolení exekuce pro kvotu pohledávky vyrovnáním dotčené a věřiteli přijatou.

**N e j v y š š í s o u d** nevyhověl dovolacímu rekursu.

### D ů v o d y :

V doslovu § 63 vyr. ř. není výslovného předpisu, že má býti připojeno také usnesení o pravoplatném potvrzení vyrovnání, takže nelze trvati na tom, že by ve všech případech bylo předložení jeho nevyhnutelnou náležitostí exekučního návrhu podle § 54 ex. ř. Jestliže jest soudu exekuční návrh vyřizujícímu odjinud známa tato skutečnost, že totiž potvrzení vyrovnání nabylo právní moci, dostačí to, neboť § 269 c. ř. s. platí podle § 78 ex. ř. i v řízení exekučním. Dodatečně bylo zjištěno, že v úvodu odůvodnění zmíněné usnesení krajského soudu v K., jež končí nařízením, aby byla vymazána poznámka zahájeného vyrovnacího řízení okresním soudem v S. jako knihovním i jako exekučním, bylo vykonáno v pozemkové knize dne 5. listopadu 1934 pod č. d. 1325. S tím souhlasí i to, že ani podle knihovního stavu (viz lustrum) nebylo v tomto směru překážky proti povolení exekuce, které by jinak byl vadil zákaz § 12 vyr. ř. Proto jest míti za to, že byla již při podání exekučního návrhu exekučnímu soudu, který zakročoval současně i jako soud knihovní (§ 88 ex. ř.), známa uvedená skutečnost, takže s hlediska § 63 vyr. ř. nebylo ani v tomto směru překážky proti povolení exekuce.